

ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

-
- 5. Стаття The Telegraph – <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/turkey/5115171/Rasmussen-to-give-Turkey-senior-posts-in-Nato.html> (29.03.2019)
 - 6. История Дании. Х. Палудан, Э. Ульсиг, К. Расмуссен, Г. Бонцеруп, Э. Петерсен и др.] М.: Весь мир, 2007.
 - 7. Заболотный В. М. Скандинавские страны / В. М. Заболотный Новейшая история стран Европы и Северной Америки. Конец XX-начало XXI века. М., 2004.

*Кушик М.
Науковий керівник – доц. Григорук А. А.*

СТАБІЛІЗАЦІЯ ТА ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІКИ ЯК МЕТА ГРОШОВО– КРЕДИТНОЇ ПОЛІТИКИ

Головною умовою стабілізації та зростання економіки України є забезпечення стабільноті грошово-кредитної політики. Тільки стабілізувавши її ключові параметри, можна перейти до реалізації стратегічних цілей розвитку економіки. Завдання стабілізації та економічного зростання України потребує вагомого обґрунтування.

У Законі України “Про національний банк України” визначено, що метою грошово-кредитної політики є забезпечення стабільноті грошової одиниці України. Там само, у ст. 6 Закону України “Про Національний банк України” відзначається, що Національний банк також сприяє додержанню стійких темпів економічного зростання [1].

Отже, пропонуємо як мету грошово-кредитної політики розглядати забезпечення стабілізації та зростання економіки України. Такий підхід до визначення мети грошово-кредитної політики можливий при комплексному і всебічному дослідженні суті понять “стабілізація” та “економічне зростання”.

Стабілізація та економічне зростання вважаються важливими кількісними характеристиками розвитку економічної системи країни і є комплексними та багатогранними.

Дослідження сутності цих понять почнемо з розгляду сутності категорії “стабілізація”, хоч деякі науковці для характеристики економічного зростання використовують категорію “стійкість”. Проте на нашу думку для економіки більше підходить поняття стабілізація.

Так, у словнику української мови, укладеному у 1978 р., у великому тлумачному словнику сучасної української мови (2004 р.), в універсальному словнику української мови (2007 р.), категорія “стабілізація” розглядається як змінення, укріплення, приведення чого-небудь у стійкий стан; стан стійкості, постійності. Стабілізація економіки [2, с. 623; 3, с. 1185; 4, с. 716].

У третьому томі “Економічної енциклопедії” подано наступне тлумачення категорії “стабілізація економіки”: комплекс заходів держави і національних органів з метою недопущення або послаблення економічної кризи, підтримання стабільних темпів виробництва, зайнятості та цін. Цей комплекс залежить від рівня дестабілізації кожного із названих трьох показників у цілому або окремих із них, а також від економічної політики уряду, зовнішніх умов та ін. [5, с. 460].

Дослідження сутності поняття “економічне зростання” почнемо із розгляду сутності категорії “зростання”.

У раніше згаданому словнику української мови категорія “зростання” розглядається як дія за значенням зростати і зростатися [2, с. 714].

На нашу думку для трактування сутності “зростання” необхідно розглядати значення дієслів “зростати” і “rosti”. Для терміну “зростати” у словнику української мови найбільш підходять наступні тлумачення: – збільшуватися кількісно; досягати більш високого ступеня розвитку [2, с. 714]. Вони найбільшою мірою відбивають зміст економічної категорії “зростання”.

Спробуємо розглянути основні, на нашу думку, підходи, що склалися в економічній науці щодо розуміння сутності поняття “економічне зростання”.

Відомі американські вчені Степлі Л. Брю та Кембелл Р. Макконел розглядають економічне зростання як збільшення виробничих можливостей, що відбувається зі збільшенням кількості використовуваних факторів виробництва або вдосконаленням техніки і технології [6, с. 634].

ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

По своєму тлумаченню суть поняття “економічне зростання” Пол Семюелсон і Вільям Нордгауз визначають його як збільшення потенційного валового національного продукту країни, що в кінцевому рахунку, являє собою розширення меж виробничих можливостей країни [7, с. 298].

Українські вчені пропонують свої підходи до визначення поняття “економічне зростання”.

Зокрема, у фінансово-економічному словнику, укладеному науковцями Загороднім А.Г. і Вознюком Л.Г. поняття “економічне зростання” розглядається як збільшення обсягів національного виробництва в абсолютному вираженні або у розрахунку на душу населення [8, с. 339].

Науковці Агеєв Є. Я., Піча С. В. вважають, що економічне зростання – збільшення обсягів суспільного виробництва і розширення можливостей економіки, задовільняти зростаючі потреби населення у товарах і послугах [9, с. 198].

Таким чином, дослідженнями наукові визначення суті поняття «економічне зростання» можна трактувати його як процес збільшення обсягів виробництва, валового внутрішнього продукту, національного доходу, зміни технологій тощо. Економічне зростання передбачає високий ступінь розвитку економічної системи, удосконалення її структури, технологій та інтенсифікації суспільного виробництва.

Також запорукою стабілізації розвитку економіки України та її зростання є підвищення ефективності використання нею залучених фінансових ресурсів, помірні темпи інфляції, розумне поєднання антикризових і модернізаційних заходів.

Отже, грошово-кредитна політика повинна мати позитивний вплив на фінансову стабілізацію і зростання економіки України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про Національний банк України [Електронний ресурс]: Закон України від 20.05.1999 № 679-XIV. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/679-14/ed19990520>
2. Словник української мови: у 11 т. Т. 3. К.: Наукова думка, 1972. 745 с.
3. Великий тлумачний словник української мови / Уклад. і гол. Ред.. В. Т. Боусел. К.: Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. 1440 с.
4. Кунич З Й. Універсальний словник української мови. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2007. 848 с.
5. Економічна енциклопедія: У трьох томах. Т. 3 / Редкол.: С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002. 952 с.
6. Кемпбелл Р. Макконелл. Аналітична економія: принципи, проблеми і політика: пер. з англ. Ч. 1: Макроекономіка. Львів: Просвіта, 1997. 671 с.
7. Семюельсон Пол А., Нордгауз Вільям Д. Макроекономіка / Пер. З англ. К.: Основа, 1995. 544 с.
8. Загородній А.Г., Вознюк Г.Л. Фінансово-економічний словник. К.: Знання, 2007. 1072 с.
9. Агеєв Є. Я., Піча С. В. Ринкова економіка: основні терміни, поняття і визначення: Навчальний економічний словник-довідник: Том 1. Львів, Новий світ – 2000, 2011. 506 с.

*Насипана М.
Науковий керівник –доц. Поперечна Г. А.*

ЛЮДИНА МАСИ ЯК ОДИН ІЗ ПРОЯВІВ ЛЮДСЬКОЇ ДЕСТРУКТИВНОСТІ

Руйнування людиною самої себе та оточуючого світу було, є і буде актуальною проблемою сучасного суспільства. З кожним етапом історії людська деструктивність набувала нових форм, наповнюючись все гострішим і навіть трагічним змістом. Насильство і самогубство, моральний занепад, крах традиційних цінностей, протистояння між індивідом і суспільством – усе це є наслідком деструктивної поведінки людей. Щоб запобігти ще більшим трагічним наслідкам, необхідно проаналізувати первопричини конструктивних і деструктивних проявів у фізіологічному, психологічному, соціальному та духовному планах.

Проблему людина маси як одного з проявів людської деструктивності було ґрунтовно досліджено іспанським філософом ХХ століття Хосе Ортегою-і-Гассетом. Аналіз причин виникнення цього типу людини та характеристика її основних рис, здійснені ним, є важливими для розуміння цілого феномену людської деструктивності.

Метою статті є аналіз феномену людини маси як одного з проявів людської деструктивності в творчості Хосе Ортеги-і-Гассета.